

Τὸ καλὸ τὸ παληκάρι ξέρει κ' ἄλλο μονοπάτι

Ἄλθανός τις ἀρματωλὸς Τοῦρκος διαβαίνων
ἔμπροσθεν μονατηρίου, εἰς τὴν θύραν τοῦ ὁποίου
ἴστατο καλόγηρος, λέγει πρὸς αὐτόν.

«Μωρὲ καλόγηρε,
τὸ καλὸ τὸ παληκάρι
πὸ γι σπάθα καὶ κοντάρι
καὶ μὲ κόπσις τὸ ποδᾶρι
καὶ χαντζάρι στὸ ζωνάρι·
μὲ ποιὸν πρέπει νὰ τὰ βαλλῃ ;

Ὁ Καλόγηρος παρατηρήσας αὐτὸν καλῶς, ἀπε-
κρίθη « ἕνας κ' ἕνας ».

— Ἐ! μπερὲ, λέγει ὁ ἄλθανός, ἔλα νὰ πι-
σθοῦμαι. Ἄρχονται τοῦ ἀγῶνος καὶ ὁ ἰσχυρὸς κα-
λόγηρος ξυλοφορτώνει τὸν ἄλθανόν, ὅτις κακῶς
ἔχων ἀνεχώρει πλήρης ὀργῆς καὶ δέους. Καθ' ὄδον
ἀπαντᾷ κινκὸν δένδρου καυμένον (κούτζουρον)
καὶ ἐκλαβὼν αὐτὸ ὡς ἕτερον καλόγηρον, ἐφοβήθη
καὶ ἤρχιζε φωνάζων χωρὶς νὰ πλησιάζῃ « Μωρὲ
καλόγηρε νὰ περάσῃ τὸ παληκάρι ;

Βλέπων ὅμως ὅτι τὸ δένδρον δὲν τῷ ἀπεκρίνε-
το, οὔτε παρεμέριζεν, εἰς τὰς ἐπανηλειμένους φω-
νάς του ἐφοβήθη καὶ ἀλλάζας τὸν δρόμον του, λέγει
« τὸ καλὸ τὸ παληκάρι, ξέυρει κι' ἄλλο μονοπάτι.

ΜΩΣΑΪΚΟΝ.

* * Κατηγοροῦμεν πολλάκις τὴν φύσιν τοῦ ἀν-
θρωπίνου γένους ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ, τοῦ νὰ ἐλα-
φρώσωμεν τὰ ἴδια ἡμῶν σφάλματα.

* * Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, καθὼς καὶ τὰ νομίσμα-
τα, πρέπει νὰ μείνωσιν ὀλίγους αἰῶνας ὑπὸ τὴν
γῆν διὰ ν' ἀποκτήσωσι φήμην καὶ τιμὴν.

* * Δὲν ἀποβάλλομεν τὰ ἐλαττώματα μας, διότι
ἡ πείρα μᾶς διδάσκει, ὅτι τινὰ τούτων μᾶς παρέ-
χουσιν ἐνίοτε ὠφελείας.

* * Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων προκαταλαμβανό-
μενοι ὑπὸ τῆς ἰδέας, ὅτι δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἀτο-
μικὴν ἀξίαν, δὲν ἐπιζητοῦσι τὴν πρόδοον, ἀλλὰ τε-
λευτῶσι τὸν βίον ἐν τελείᾳ μηδαιμνηότητι.

* * Αὐστηρότατοι ἠθικολόγοι εἶναι συνήθως, ὅσοι
παρασυρόμενοι ὑπὸ τῶν παθῶν, παρεξέστραπτησαν
εἰς πολλὰ ἀτοπήματα καὶ μεγάλας ἀφροσύνας·
ἀπαράλλακτα ὅπως ἐπιτηδειώτεροι τελῶναι εἶναι
οἱ ἄλλοτε χρηματίσαντες λαθρέμποροι.

* * Ὁ βίος ἡμῶν τρέφεται διὰ τοῦ ἔρωτος, ἀρ-
τύζεται διὰ τῆς ἐργασίας, ποτίζεται διὰ τῆς πί-
στεως καὶ τέρπεται διὰ τῆς ποιήσεως.

* * Ἡ ἀλαζωνεία ἀπομιμείται παντὶ σθένει τὰ
κινήματα καὶ τὴν φωνὴν τῆς τιμῆς· ἀλλ' ὅμως
τοσαύτη ὑπάρχει διαφορὰ μεταξύ κούφου ἀλαζω-
νείας καὶ τιμῆς, ὅση μεταξύ ἰθρασυδειλίας καὶ
πραγματικῆς ἀνδρίας.

* * Αἱ μεγάλαι ἰδέαι δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ν' ἀ-
ναβῶσιν εἰς ὑψηλὸν μέρος, διὰ ν' ἀναδείξωσι τὸ
ὑψος των.

* * Ὅσῳ ἐμβρυθέστερον σκέπτεται ὁ νοῦς, τόσο·
ὀλιγώτερον λαλεῖ ἢ γλῶσσα, καὶ ὅσῳ προσεκτικώ-
τερον ἐξετάζωμεν τὰ πράγματα, τόσο δυσκολώ-
τερον ἐκφέρομεν γνώμην.

Μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις Ἀθηνῶν (Υ=)

E.N.	Ἰανουάριος 1864.		Ἄνεμος	Νέφη
	Βαρόμ. 0° μέσον ὕψος	Θερμότη. Κ. Μέγ ἐλάχ.		
1	752,3	22,5 15,0	N 1	3
2	54,0	23,7 15,5	NA 1	3
3	53,9	23,7 15,6	N 4	2
4	53,7	26,3 18,0	BA 2	3
5	53,7	23,1 17,6	BA 4	4
6	52,7	23,7 17,1	NA 1	4
7	56,4	23,3 15,6	BA 1	3

ΣΗΜ. Βροχὴ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας ταύτας·
βραχὺαῖα δὲ καὶ ἀπὸ τῆς 4 $\frac{1}{2}$ — 5 $\frac{1}{2}$ τῆς πρωίας
ἀδιαλείπτως ἀστραπαὶ καὶ ἐρονταὶ τὴν 6. Τὸ
ποσὸν τῆς καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας ταύτας κατα-
πεσοῦσης βροχῆς 18 μ , 06.

Αἶνιγμα.

Εἶμαι φιλατ' ἀναγνώστα
Εἰς τὸ ἄκρον τῆς χειρός,
Καὶ ἀρχίζω εἰς τὸ σκότος·
Καὶ τελειῶν εἰς τὸ φῶς.

ΣΦΙΓΕ.